

Prasījumi

- atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/873 (2018. gada 13. jūnijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl ar to ir izslēgti Čehijas Republikas izdevumi kopumā 151 116,65 EUR apmērā, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats: Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1306/2013”) 52. panta 1. punkta pārkāpums. Komisija nepareizi uzskata, ka laiks starp kontroles iestāžu apmeklējumiem lauksaimniecības uzņēmumā nedrīkst pārsniegt laiku, kāds ir noteikts Komisijas Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 809/2014 (2014. gada 17. jūlijs), ar ko paredz noteikumus par to, kā Regulu Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, lauku attīstības pasākumiem un savstarpējo atbilstību (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 809/2014”), 25. pantā.
2. Otrais pamats: tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums. Pat ja šajā gadījumā (*quod non*) Regula Nr. 809/2014 būtu pārkāpta, Čehijas Republikai bija tiesības tiesiski palauties, ka tās kontroles sistēma atbilst ES tiesībām, pamatojoties uz iepriekšējā revīzijā izdarīto Komisijas secinājumu, ar kuru tika apstiprināts, ka pārbaudes uz vietas Čehijas Republikā ir veiktas saskaņā ar ES tiesībām.
3. Trešais pamats: Regulas Nr. 1306/2013 52. panta 1. un 2. punkta pārkāpums. Pat ja Čehijas Republika šajā gadījumā (*quod non*) būtu pārkāpusi Regulu Nr. 809/2014, Komisija finanšu korekcijas aprēķinā iekļāva arī līdzekļus, kas bija samaksāti lauksaimniecības uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem saistībā ar pārbaudēm uz vietas acīmredzami nepastāvēja Regulas Nr. 809/2014 pārkāpums. Tādējādi Komisija noteica finanšu korekciju arī attiecībā uz izdevumiem, ko nevarēja uzskatīt par nepamatotiem un kuri neapdraudēja ES līdzekļus.

Prasība, kas celta 2018. gada 30. augustā – Luksemburga/Komisija

(Lieta T-516/18)

(2018/C 399/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji: D. Holderer, pārstāvis, un D. Waelbroeck, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- galvenokārt, atcelt Komisijas 2018. gada 20. jūnija lēmumu par iespējamo valsts atbalstu SA.44888, ko Luksemburgas Lielhercogiste esot piešķirusi Engie;
- pakārtoti, atcelt Komisijas 2018. gada 20. jūnija lēmumu par iespējamo valsts atbalstu SA.44888, ko Luksemburgas Lielhercogiste esot piešķirusi Engie, ciktāl ar to ir uzdots atgūt minēto atbalstu;

— piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. panta pārkāpums, jo Komisija neesot pierādījusi attiecīgo pasākumu selektivitāti.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta pārkāpums, jo Komisija neesot pierādījusi, ka attiecībā uz *Engie* pastāvētu jebkāda priekšrocība.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. un 5. panta pārkāpums, jo Komisija esot veikusi slēptu nodokļu saskaņošanu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.), un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.
5. Ar piekto pakārtoti izvirzīto pamatu tiek apgalvots iepriekš minētās Regulas 2015/1589 16. panta pārkāpums, jo Komisija esot uzdevusi atgūt atbalstu, neievērojot Savienības tiesību pamatprincipus.

Prasība, kas celta 2018. gada 31. augustā – YG/Komisija

(Lieta T-518/18)

(2018/C 399/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: YG (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Champetier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- vispirms atcelt atbildētājas 2017. gada 13. novembra lēmumu neieklāut prasītāju paaugstināmo ierēdņu sarakstā;
- tad atcelt atbildētājas 2018. gada 17. maija lēmumu, ar kuru noraidīta viņa sūdzība par šo 2017. gada 13. novembra lēmumu;
- piespriest atbildētājai atļūdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 45. pantu. Apstrīdētais lēmums esot bijis balsīts uz noteiktām acimredzamām kļūdām vērtējumā; turklāt tajā neesot ticis norādīts pietiekams pamatojums un neesot ticis pierādīts, ka prasītāja nopelnu vērtējums ticis veikts atbilstoši vienlīdzīgas attieksmes principam.
2. Ar otro pamatu apgalvots, ka atbildētāja esot pārkāpusi labas pārvaldības principu, kurš aizsargāts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, jo tā neesot ievērojusi pienācīgu rūpību, izstrādājot un pamatojot apstrīdēto lēmumu.